

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.868 van 14 december 2001
in de zaak A. 104.755/X-10.354.**

In zake :

Geert LEJEUNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. DENS,
kantoor houdende te 3290 DIEST,
Graanmarkt 21

tegen :

1. de gemeente ROTSELAAR,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkommende partij :

Diane VAN ROMPAY,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. ERALY,
kantoor houdende te 3140 KEERBERGEN,
Tremelobaan 212.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Geert LEJEUNE op 17 mei 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 7 augustus 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rotselaar waarbij aan François GEENS namens Diane VAN ROMPAY een verkavelingsvergunning wordt verleend voor een perceel grond gelegen te Rotselaar aan de Stationsstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 182 a 3;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPES;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2001 waarbij het verslag en het dossier ter griffie worden neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. FONTEYN die, loco Advocaat C. DENS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat L. VAN KELST die, loco Advocaat L. ERALY verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Diane VAN ROMPAY met een verzoekschrift van 6 juni 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat François GEENS namens Diane VAN ROMPAY op 2 december 1999 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rotselaar een verkavelingsaanvraag heeft ingediend voor een perceel grond gelegen te Rotselaar aan de Stationsstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 182 a 3, palende aan verzoekers eigendom, gelegen aan de Stationsstraat 147 te Rotselaar; dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven is gelegen in woongebied; dat het niet is gelegen binnen het beheersingsgebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg; dat op 19 juli 1988 voor dit perceel een gunstig stedenbouwkundig attest werd verleend voor de bouw van een alleenstaande woning; dat een vraag tot hernieuwing van dit stedenbouwkundig attest op 19 april 1999 werd afgewezen, en een herverdeling van het perceel werd aanbevolen; dat de Dienst Wegen van de Directie Infrastructuur van de provincie Vlaams-Brabant op

4 mei 2000 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen op 15 juni 2000 een voorwaardelijk gunstig advies heeft uitgebracht; dat de gemachtigde ambtenaar op 25 juli 2000 een voorwaardelijk gunstig advies heeft uitgebracht; dat dit advies onder meer vermeldt wat volgt :

"Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur, is de structuur van het gebied bekend. Het perceel situeert zich tussen de Stationsstraat en de Leuvensebaan. De bebouwing in de omgeving heeft een gemengd karakter van open en halfopen bebouwing. Rechts van het perceel staat een woning met een blinde gevel, gedeeltelijk ingeplant op de perceelsgrens en maximaal op 1.40 m van deze grens. Links staat een recente vrijstaande woning. Het project voorziet het verkavelen van het goed in één bouwlot voor een woning in halfopen bouwwoorde (lot 1). Lot 2 betreft een grondspie die bestemd is om gevoegd te worden bij de woning nr. 147. Dit moet de mogelijkheid bieden om de zone tussen de blinde muur van de woning nr. 147 en de blinde muur van de op te richten woning, later dicht te bouwen.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De voorgestelde opsplitsing van het perceel brengt de goede ruimtelijke ordening in het gedrang. Door het voorstel wordt op de grens van lot 1 en 2 een wachtgevel gecreëerd, waarbij geen zekerheid bestaat dat deze zal afgewerkt worden. Gelet op de aanwezige bebouwing op het aanpalende perceel en gelet op de beperkte perceelsbreedte kan volgend voorstel overwogen worden : de grens tussen lot 1 en lot 2 dient op 3 m van woning nr. 147 te liggen (zie aanduiding op het plan). Lot 2 (blauw gearceerd) dient om bij het aanpalende perceel sectie C nr. 182/E3 te voegen. De inplanting van de woning dient te gebeuren zoals op het plan is aangeduid (rood gekleurd). Een koppeling op de perceelsgrens kan met een éénlaagse uitbouw met plat dak (zie eveneens aanduiding op het plan). Om de privacy van de aanpalenden te garanderen kunnen in de rechter zijgevel geen ramen voorzien worden. Mits eerbiediging van de opgelegde voorwaarden (zie verder) zal de toekomstige bebouwing zich integreren in de omgeving en er harmoniëren met de bestaande omliggende gebouwen. De verkaveling brengt de goede ordening en ontwikkeling van het gebied niet in het gedrang.

Algemene conclusie

Om bovenvernoemde redenen is de voorgestelde verkaveling planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal verantwoord.

Beschikkend gedeelte

Advies :

GUNSTIG

Voorwaarden :

- de hierboven vermelde voorwaarden na te leven;
- de bijgevoegde stedenbouwkundige voorschriften (in vervanging van de voorgestelde) te eerbiedigen;
- lot 2 wordt uit de verkaveling gesloten en is bestemd om bij het aanpalende perceel Sectie C nr. 182/E3 te voegen";

dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 7 augustus 2000 de gevraagde verkavelingsvergunning heeft verleend, mits de voorwaarden gesteld in het advies van de gemachtigde ambtenaar na te leven; dat het college zijn standpunt motiveert als volgt :

"Het College van Burgemeester en Schepenen in zitting van 07/08/2001; gezien het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar dd. 16/07/2000 sluit zich aan bij dit advies voor het verkavelen van een goed, gelet op de ligging van de percelen in woongebied volgens het gewestplan Leuven vastgesteld bij K.B. d.d. 07/04/1977 en gelet op het feit dat deze verkaveling de goede ordening van het gebied niet in het gedrang brengt.";

Overwegende dat verzoeker, wat de ontvankelijkheid van de vordering *ratione temporis* betreft, in het verzoekschrift tot schorsing betoogt dat wanneer een verzoekende partij die de vernietiging van de beslissing van een gemeentelijke overheid vraagt, vooraf maar binnen de termijn om een annulatieberoep bij de Raad van State in te stellen, bij de toezichthoudende overheid bezwaar heeft ingediend, de termijn voor het indienen van het annulatieberoep wordt gestuit totdat de toezichthoudende overheid de bezwaarindiener heeft meegedeeld dat zij niet is opgetreden of niet zal optreden, dat ook ingeval een rechtzoekende een vordering die tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort, bij een onbevoegd rechtscollege heeft ingesteld, een nieuwe termijn voor het indienen van een annulatieberoep bij de Raad van State begint te lopen vanaf de betekening van het vonnis van het onbevoegde rechtscollege waarin de vordering wegens onbevoegdheid werd afgewezen, dat ook wordt aanvaard dat een nieuwe termijn voor het instellen van een annulatieberoep begint te lopen ingeval de rechtzoekende vooraf bij een onbevoegde administratieve overheid beroep heeft ingesteld; dat verzoeker voorts betoogt wat volgt :

"In casu heeft verzoekende partij vooraf én binnen de termijn van zestig dagen waarbinnen hij een beroep bij de Raad van State kon instellen, beroep aangetekend tegen de toekenning van de verkavelingsvergunning bij de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant.

Artikel 116 van het nieuwe Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt immers dat elke natuurlijke persoon die rechtstreeks hinder kan ondervinden van de vergunde werken, beroep kan instellen tegen een verleende vergunning bij aangetekende brief bij de Bestendige Deputatie van de betrokken provincie.

Verzoekende partij meende dan ook correct te hebben gehandeld, doch hij werd slechts bij schrijven van 20.03.2001 van de Afdeling Provinciaal Gouvernement Vlaams-Brabant ervan op de hoogte gebracht dat voormeld artikel 116 nog niet in werking was getreden, zodat de Bestendige Deputatie zijn beroep niet kon behandelen.

In hetzelfde schrijven van 20.03.2001 werd verzoekende partij meegedeeld dat hij, teneinde zijn rechten te kunnen beschermen, een procedure kon aanspannen bij de Raad van State.

Verzoekende partij heeft dan ook vooraf bij een onbevoegde administratieve overheid beroep ingesteld en binnen de zestig dagen nadat die overheid hem berichtte dat zij niet kon optreden, een verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een verzoekschrift tot vernietiging van de bestreden beslissing bij de Raad van State ingediend";

Overwegende dat de tweede verwerende partij betoogt dat de vordering laattijdig is ingesteld, dat verzoeker erkent van de bestreden beslissing van 7 augustus 2000 kennis te hebben genomen door de brief van 14 november 2000 van notaris LAGAE, dat hij pas op 17 mei 2001 onderhavig beroep heeft ingesteld; dat verzoeker zich niet kan beroepen op een stuiting van de verjaringstermijn omdat hij geen beroep heeft ingesteld bij de toeziende overheid, in casu de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse regering, maar bij de bestendige deputatie en dit niet in haar hoedanigheid van toeziende overheid maar als beroepsinstantie op grond van artikel 116 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dat evenwel nog niet van toepassing is ingevolge de overgangsbepalingen vervat in artikel 193 van hetzelfde decreet, dat verzoeker zich evenmin kan beroepen op stuiting wegens beroep bij een kennelijk onbevoegde instantie, dat immers verzoeker faalt aan te tonen dat zijn beroep tegen een aan een derde toegekende verkavelingsvergunning valt onder de toepassing van artikel 6.1. en 13 E.V.R.M., en dat er bovendien gelet op de wettelijke regeling vervat in de artikelen 116 en 193 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, geen twijfel kan bestaan over welke instantie bevoegd is, dat fouten en tekortkomingen die een advocaat begaat in een gerechtelijke procedure of een procedure voor de Raad van State -ook al zouden zij vaststaan- hoe dan ook moeten worden toegerekend aan de partij waarvoor hij als procesvertegenwoordiger optreedt, en voor deze partij geen geval van overmacht kunnen uitmaken;

Overwegende dat ook de tussenkomende partij opwerpt dat de vordering laattijdig is ingesteld, dat de aangehaalde redenen om de verjaringstermijn te stuiten niet kunnen worden ingeroepen en dat verzoeker zich ten onrechte beroept op artikel 116 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Overwegende dat verzoeker zelf stelt "bij schrijven van 14.11.2000 van mevrouw Annie LAGAE, notaris te Rotselaar, in kennis (te zijn) gesteld dat een verkavelingsvergunning voor het betrokken perceel werd verleend."; dat de vordering tot schorsing werd ingesteld op 17 mei 2001, d.i. meer dan 60 dagen na kennisname van de bestreden beslissing; dat de vordering aldus laattijdig is;

Overwegende dat verzoeker evenwel inroep op grond van artikel 116 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bij de bestendige deputatie beroep te hebben ingesteld, en pas bij schrijven van 20 maart 2001 van het Provinciaal Gouvernement Vlaams-Brabant te hebben vernomen dat deze bepaling nog niet in werking was getreden, zodat zij zijn beroep niet kon behandelen, en dat hij "teneinde zijn rechten te beschermen, een procedure kon aanspannen bij de Raad van State", zodat zijn beroep alsnog tijdig is nu het is ingesteld binnen 60 dagen nadat de onbevoegde administratieve overheid hem berichtte dat zij niet kon optreden;

Overwegende dat artikel 116 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt wat volgt :

"Art. 116. § 1. Indien de aanvraag niet onderworpen werd aan een openbaar onderzoek, zoals bepaald in artikel 109, kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreeks hinder kan ondervinden van de vergunde werken, de vergunningsaanvrager uitgesloten, onverminderd artikel 115, beroep instellen tegen een vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen.

Indien de aanvraag onderworpen werd aan een openbaar onderzoek, kan iedereen die een bezwaar heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek, beroep instellen tegen een vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen.

§ 2. Het beroep wordt bij aangetekende brief ingediend bij de bestendige deputatie van de betrokken provincie. De indiener van het beroep stuurt dezelfde dag, op straffe van onontvankelijkheid, bij aangetekende brief een volledige kopie van het beroepschrift naar het college van burgemeester en schepenen dat in eerste aanleg over dezelfde aanvraag moest beslissen en naar de aanvrager. Binnen vijf werkdagen na ontvangst van de kopie van het beroepschrift stuurt de gemeente het dossier naar de bestendige deputatie.

§ 3. Het beroepschrift wordt verstuurd binnen 20 dagen na de overschrijving van de beslissing in het vergunningenregister.";

dat voormeld artikel overeenkomstig artikel 204 van dit decreet in werking is getreden op 1 mei 2000;

Overwegende evenwel dat artikel 193 van hetzelfde decreet een overgangsregeling bevat, waarin onder meer wordt bepaald wat volgt :

"Art. 193. § 1. Wanneer een gemeente beschikt over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen, wordt dit vastgesteld door de Vlaamse regering. Die vaststelling wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning die voor de eerste dag van de tweede maand na

de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad worden ingediend, worden verder behandeld overeenkomstig de in § 2 beschreven procedure.

Bij uitzondering kan de Vlaamse regering bij de vaststelling, genoemd in het eerste lid, beslissen dat een gemeente die beschikt over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, en welke gemeente in ruime mate, maar niet volledig, voldoet aan de voorwaarden inzake een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen, geacht wordt te voldoen aan de voorwaarden vermeld in de eerste zin van het eerste lid. Die beslissing geldt als vaststelling in de zin van het eerste lid, en wordt eveneens bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De Vlaamse regering kan bij die beslissing een termijn opleggen waarbinnen de gemeente volledig dient te voldoen aan de voorwaarden. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast voor de beoordeling van de voorwaarden die in aanmerking komen voor de toepassing van dit lid.

§ 2. Zolang een gemeente niet voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven in § 1, worden de aanvragen voor een stedenbouwkundige of een verkavelingsvergunning behandeld overeenkomstig artikel 43, § 1, tot en met § 5, artikel 44, 49, 51, 52, 53 en 55, § 1, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, in de plaats van overeenkomstig artikel 106 tot en met 126 van dit decreet. De gemeente moet ook in dit geval de adviezen, genoemd in artikel 111, § 4 en § 5 van dit decreet, inwinnen. (...)"

Overwegende dat nog geen vaststelling van de Vlaamse regering dat de gemeente Rotselaar voldoet of geacht moet worden te voldoen aan de in artikel 193, § 1, opgelegde voorwaarden, bij uittreksel is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad; dat derhalve in toepassing van voormeld artikel 193, § 2, de verkavelingsaanvraag dient te worden behandeld overeenkomstig de bepalingen van genoemde artikelen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat verzoeker derhalve -zoals overigens terecht vastgesteld door het Provinciaal Gouvernement Vlaams-Brabant- ten onrechte op grond van artikel 116 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, een administratief beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie;

Overwegende voorts dat luidens de artikelen 28 tot en met 33 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, het bestuurlijk toezicht op de bestuurshandelingen van de gemeenten berust bij de provinciegouverneur en de Vlaamse regering; dat in casu verzoeker zijn beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie; dat de bestendige deputatie geen toezichthoudende overheid is ten aanzien van de gemeente; dat verzoeker om deze reden alleen reeds zich niet kan beroepen op een stuiting van de verjaringstermijn op grond van de omstandigheid dat hij vooraf, maar binnen de termijn voor het instellen van een annulatieberoep, een

bezwaar zou hebben ingediend bij de toezichthoudende overheid; dat verzoeker overigens zelf stelt het beroep bij de bestendige deputatie te hebben ingesteld op grond van artikel 116 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zijnde een georganiseerd administratief beroep;

Overwegende dat verzoeker evenmin kan worden bijgetreden waar hij stelt dat in casu voor hem een nieuwe beroepstermijn is beginnen lopen omdat hij vooraf bij een onbevoegde administratieve overheid beroep heeft ingesteld; dat in beginsel de beroepstermijn van 60 dagen niet wordt gestuit door een beroep bij een onbevoegd rechtscollege, laat staan bij een onbevoegde administratieve overheid; dat hierop enkel uitzondering kan worden gemaakt ingeval aan de rechtszoekende ingevolge het zich te wenden tot een onbevoegd rechtscollege het hem door de artikelen 6.1. en 13 E.V.R.M. gegarandeerde recht wordt ontzegd bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten "een eerlijke en openbare behandeling" van zijn zaak "door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie te verkrijgen", alsmede het recht op effectief rechtsherstel; dat in zodanig geval niet alleen is vereist dat het gaat om een rechtsvordering die behoort tot de bevoegdheid van de Raad van State én onder het toepassingsgebied van de artikelen 6.1. en 13 E.V.R.M. valt, maar tevens dat de vordering voor het onbevoegde rechtscollege werd ingesteld binnen de wettelijk bepaalde termijn om een vordering bij dat rechtscollege in te stellen, én dat redelijke twijfel kan bestaan nopens de vraag of de Raad van State dan wel het andere rechtscollege bevoegd is; dat, daargelaten de vraag of verzoekers vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een aan een derde toegekende verkavelingsvergunning een vordering omtrent burgerlijke rechten betreft in de zin van genoemde bepalingen van het E.V.R.M., er alleszins geen redelijke twijfel kon bestaan over de procedure die verzoeker diende te volgen; dat immers de artikelen 116 en 193 van het decreet van 18 mei 1999 duidelijk bepalingen bevatten omtrent de te volgen procedure; dat de omstandigheid dat verzoeker klaarblijkelijk heeft nagelaten kennis te nemen van de overgangsbepalingen vervat in artikel 193 van dat decreet alleszins geen geval van overmacht kan uitmaken; dat hij overigens geen enkel gegeven bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij op enigerlei wijze werd misleid met betrekking tot de bevoegdheid van de te vatten beroepsinstantie;

Overwegende dat de exceptie van niet ontvankelijkheid gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Diane VAN ROMPAY in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien december tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN,

Mevr. A. TRUYENS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.